Subsidie voor Incidentele (eenmalige) initiatieven

Activiteitenplan en begroting

Ecologische Stadstuin Stichting Indebt Govert Flinckstraat 286
Aanvrager: [redacted]
Datum: 25 september 2025

WBS-nummer: 76730032.03
Kostenplaats Groene en Gezonde Stad: ca100b0

Voorwoord

Geachte commissie,

Voor u ligt mijn voorstel tot een projectbijdrage voor het realiseren van een ecologische stadstuin als maatschappelijke en ecologische oase in het centrum van Amsterdam.

Het project transformeert de betegelde binnentuin (220 m²) van de nieuw op te zetten broedplaats van stichting Indebt aan de Govert Flinckstraat in de Amsterdamse wijk de Pijp, nabij de Albert Cuypmarkt. Deze broedplaats zal in december 2025 worden geopend om werkplekken voor creatieven te faciliteren, alsmede culturele programmering en evenementen. De broedplaats wordt gevestigd in een oud schoolpand dat is toegewezen door de Gemeente Amsterdam voor de komende tien jaar. Het project biedt daarmee de kans om kunst en gemeenschap te verbinden, maar de betegelde binnentuin van het complex is niet in de begroting meegenomen. Dat is waar ik een fantastische kans zie, voor mijzelf als beeldend kunstenaar en ecologisch hovenier en voor de gemeenschap binnen zowel de broedplaats als in de Pijp.

Ik vraag de subsidie aan om in het aankomende jaar in de binnentuin van de broedplaats een ecologische stadstuin aan te leggen als een groot, levend ecologisch en maatschappelijk kunstwerk. Dit project combineert onderzoek naar natuur, installatie, sculptuur en hovenieren binnen een Amsterdamse context. Het resultaat is een tuin als werkplek voor onderzoek en materialen, alsmede het verstevigen van biodiversiteit in de stad, het bieden van een podium voor kunstenaars, en het creëren van een rustgevende, natuurlijke ontmoetingsplek en sociale ruimte voor iedereen in de binnenstad en binnen de broedplaats van Indebt. Vervolgens heeft deze tuin voor de jaren erna nog een functie.

De tuin wordt voor mijn kunstpraktijk een plek om jaarrond onderzoek te verrichten naar Nederlandse natuur en om met de natuurlijke materialen uit de tuin te werken. Deze kunstpraktijk wordt aangevuld met jaarrond twee open tuindagen per week waar bewoners en creatieven de tuin kunnen bezoeken. Dit zijn de dagen dat ik vrijwillig onderhoud aan de tuin ga uitvoeren, in samenwerking met de vrijwilligers van het Groen Gemaal in het Sarphatipark waar ik coördinator ben. Dit is de perfecte samenwerking tussen mij en het Groen Gemaal aangezien de vrijwilligers die nu nog alleen daar werken binnenkort ook in de tuin komen te werken.

In het ontwerp van deze levende tuin creëer ik tevens plekken waar kunstenaars drie wisselende beelden per jaar kunnen exposeren, zodat de tuin een podium wordt voor hun werk. Daarnaast kan de tuin worden gebruikt voor maatschappelijke programmering met een brede programmering die past bij zowel Indebt als het stadsgebied. De tuin zal worden gelanceerd tijdens een grote opening in de zomer van 2026, waarbij deze volledig tot bloei komt en toegankelijk is voor een divers en breed publiek.

In een tijd van toenemende verstedelijking en digitalisering heb ik sterk het gevoel dat de noodzaak voor een natuurlijke oase in de binnenstad toeneemt. Dit project brengt biodiversiteit terug door de aanleg van inheemse planten en ecologische structuren, en ik hoop daarmee een

nieuwe blik op stedelijke tuinen te inspireren. Het biedt een oase van rust en schoonheid, toegankelijk voor diverse doelgroepen: van kunstliefhebbers en jonge makers tot eenzame ouderen, jongeren, expats en buurtbewoners. Door samen te werken met lokale gemeenschappen zoals Netwerk de Pijp, het Groen Gemaal en kunstenaars sluit het project aan bij de missie Amsterdam groener te maken en deze natuur toegankelijk te maken.

Ik hoop van harte dat de potentie van dit project wordt ondersteund voor de noodzaak om natuur en kunst in de stad te integreren. De tuin stimuleert biodiversiteit in de stad en betrekt het publiek door middel van participatieve programma's en openbare evenementen. Het biedt een podium voor opkomende en gevestigde makers, versterkt de culturele infrastructuur van de broedplaats en draagt bij aan een groenere, inclusievere stad. Met de tuin wil ik een plek creëren waar kunst, natuur en gemeenschap samenkomen.

Vriendelijke groet,

Inleiding
Stichting Indebt heeft onlangs een pitch bij de Gemeente Amsterdam gewonnen om voor de komende tien jaar een culturele broedplaats te starten in een oud schoolpand aan de Govert Flinckstraat in de Pijp in Amsterdam. Indebt is een culturele bestemming en non-profit organisatie in Amsterdam die conceptuele en fysieke plekken creëert via tentoonstellingsprogramma's, gemeenschappelijke bijeenkomsten en culturele locaties. Met het gestelde budget wordt het pand opgeknapt en worden twaalf (gedeelde) studio's en/of werkplekken voor creatievelingen ingericht en een 200 vierkante meter ruimte voor exposities en programmering. Bij het pand zit echter een binnentuin die niet in de bestemmingsplannen is meegenomen. Ik zie hiervoor de ultieme kans om iets bijzonders met deze tuin te doen, als kunstwerk maar ook ter bevordering van mijn eigen kunstpraktijk en die van andere kunstenaars en om een gemeenschappelijke en ecologische oase te creëren midden in Amsterdam.

Tuin als sculptuur
De aanvraag is voor het aanleggen van een publieke stadstuin en zal het aankomende jaar in beslag nemen. Deze tuin van 220m² is sinds de aanleg van het pand in 1882 altijd volledig betegeld geweest en verkeerde bij de toewijzing van het pand in een vervallen en ongebruikte staat. Ik heb al bodemonderzoek kunnen verrichten en de grond onder de tegels is verwaarloosd en zonder leven. Het plan is om deze plek te transformeren tot een ecologische oase, een sculpturale beeldentuin die nieuw leven aantrekt, kruisbestuiving creëert en biodiversiteit aanwakkert. Het wordt als het ware een enorm levend insectenhuis. Dit project draait om het creëren en maken van een groen landschap in een stedelijke omgeving. Het is een voortzetting van de opleiding die ik heb gedaan bij hoveniersbedrijf Donker Groen. Nu ik eindverantwoordelijk ben voor deze tuin, wil ik die kennis delen met Amsterdam want de stad heeft behoefte aan de samenkomst van natuur en cultuur.

Het aanleggen en beplanten van de tuin kost tijd en inzet, vooral omdat ik het planten en vormgeven zelf wil doen vanuit mijn eigen visie. Ik zie het hele project als een performance die ook onderdeel is van mijn kunstpraktijk. Het begon met het ophalen van gebruikte stoeptegels uit Amsterdamse tuinen voor het creëren van borders, een intensief proces dat al veel kosten met zich meebrengt. Ik krijg daar gelukkig hulp bij. Samen met Netwerk de Pijp en het Groen Gemaal heb ik een vast team van vrijwilligers verzameld, waaronder jongeren met psychische problemen, die helpen bij de aanleg, het onderhoud, en de educatieve en sociale functies van de tuin. De tuin wordt een cultureel project binnen de broedplaats en biedt potentie voor kruisbestuiving tussen niet alleen planten maar ook tussen mensen. Zo vormt er een levend sociaal en ecologisch kunstwerk.

Ontwerp
De grond van de binnentuin bevat geen enkel leven en daarom wordt de tuin met 45 centimeter extra aarde verhoogd. Van de 220 vierkante meter is reeds 150 vierkante meter tegels verwijderd en wordt 60 kuub aarde toegevoegd. De grijze stoeptegels worden hergebruikt als borders en aangevuld met nog meer resttegels opgehaald uit Amsterdamse tuinen. Dat ophalen doe ik samen met Weerproof: een samenwerking tussen bewoners van Amsterdam en professionals om de stad voor te bereiden op de gevolgen van extreem weer. Ze hebben een

'regenproof' tegel ontwikkeld die regenwater doorlaat en op meerdere plekken in de stad de grijze stoeptegel moet vervangen. In plaats van op de stort te belanden, krijgen deze tegels in de tuin een tweede leven als borders en paden in de vorm van een groot, centraal sculpturaal werk. Het klinkt paradoxaal: een tuin onttegelen en er vervolgens nog veel meer tegels in plaatsen. Maar door ze als borders te gebruiken, creëer ik volume voor 60.000 kilo aarde waarin een inheemse tuin kan bloeien.

In plaats van strakke, symmetrische lijnen kies ik voor ronde vormen in het ontwerp. Dit symboliseert circulariteit, in de natuur, in de tuin en in mijn eigen kunstwerken, en past ook goed bij de organische benadering in het ontwerpen en aanleggen van de tuin. Wat ooit bestrating was, stapel en schik ik opnieuw tot een ritmisch, gelaagd steenlandschap als een levend sculptuur die meebeweegt met de seizoenen. Het sculpturale pad dat ik aanleg wordt een kunstwerk op zich, waarbij de grijze, vierkante stoeptegel die heel Nederland kent een nieuwe functie en esthetiek krijgt. Ik bik ze met hamer en ijzer af om ze natuurlijker te laten ogen. De aanleg is een proces van het volgen van de gemaakte schetsen en tekeningen en intuïtieve bouw. Wat op het eerste oog een gewone scheiding lijkt tussen planten en pad, groeit op termijn uit tot gelaagde, organische borders in verschillende hoogtes. Ik stapel de straatstenen zonder cement tot middelhoge muurtjes met tussenruimtes en doorgangen. Het ontwerp biedt het skelet van de tuin en vertrouwt op de natuurlijke processen die er over jaren heen vervolgens zelf vorm aan zullen geven. Zo ontstaat een samenspel tussen mens, tijd, cultuur en natuur en vormt er midden in de stad een plek die zich in tien jaar ontwikkelt, waarbij planten, dieren en bodemleven vrij spel krijgen tussen de stenen.

Het werk laat zien hoe beeldhouwen een manier kan zijn om te zorgen voor de aarde, door het afval dat we maken te hergebruiken en een plek te creëren voor het leven dat tussen de stenen terugkomt. De binnentuin wordt zo een monument van traagheid, waarin het bouwen en vormen van de tuin een wijze van bezinning wordt. Ik geloof dat we onze creativiteit in dienst moeten stellen van ecologische systemen; niet om de natuur te domineren, maar als deelnemer ervan en om de scheidingslijn tussen de twee die in het moderne leven is ontstaan te vervagen. De tuin is een oproep om afvalmateriaal opnieuw te waarderen, om langdurig betrokken te blijven en om samen te creëren met de natuur.

Inrichting

Er staan vijf prachtige bomen in de tuin: een es, twee dennen, een tamme kastanje en een berk en daar kan de tuin omheen worden ingericht. De binnentuin wordt verder beplant met vooral inheemse soorten; planten die van nature in het Nederlandse landschap thuishoren. Dit is niet alleen omdat ze mooi zijn, maar vooral omdat ze werkelijk iets betekenen voor de natuur om ons heen. Deze tuin moet een ecologische plek worden voor het terugbrengen van insecten die het moeilijk hebben, zoals nachtvlinders, dagvlinders, bijen en bodemorganismen en biedt voedsel en onderdak aan insecten, vogels en al het kleine leven in de grond. De tuin draagt zo bij aan het herstel van biodiversiteit in de stad. Planten die hier van oorsprong groeien vormen de sleutel tot een ecologisch netwerk van kleine groene plekken, waar wilde bijen, vlinders, kevers en vogels kunnen broeden, schuilen en eten vinden. Bovendien zijn deze soorten goed

aangepast aan onze grond en ons klimaat, waardoor ze weinig verzorging vragen en duurzaam bijdragen aan een levend landschap.

De tuin is een project waar jaarrond aan zal worden gewerkt. Natuur is niet alleen de lente en de zomer. Juist niet, omdat de dood en vergankelijkheid net zo nodig en belangrijk zijn als de bloei. Bepaalde planten die afsterven zijn even belangrijk als planten die in bloesem staan, aangezien dit alles behoort tot de natuurlijke cyclus. In deze eeuwige kringloop van leven en dood schuilt een diepere schoonheid die vaak over het hoofd wordt gezien. Het vergaan van planten biedt niet alleen voeding voor nieuwe groei, maar draagt ook een eigen esthetische kwaliteit die net zo waardevol is als die van kleurrijke bloesems. Er komen planten die in dienst van de tuin staan, doordat ze bijvoorbeeld biodiversiteit aantrekken, maar er komen ook planten die een waardevolle toevoeging zijn voor elk seizoen, ook als een bezienswaardigheid voor de mens. Een tuin is namelijk ook mooi wanneer die niet in bloei staat. Ik wil mensen bereiken die nooit eerder iets met tuin of natuur hebben gedaan, en laten zien hoe wezenlijk dat is voor het leven en hoe het diep verweven is met ons bestaan.

Er komt ook een compostbak in de tuin, waarin het groenafval uit de tuin wordt verzameld en omgezet in vruchtbare aarde. De compostering is een traag, natuurlijk proces waarin resten van planten en bladeren maar ook andere restmaterialen van bijvoorbeeld dieren opnieuw voeding worden voor de bodem. Zo komt het circulaire van de tuin tot uiting: afval wordt grondstof en dood materiaal keert terug als bron van nieuw leven. De bak is daarmee niet alleen functioneel, maar ook symbolisch een onderdeel van het project als een levend beeld van vergankelijkheid, transformatie en wederkeer.

Daarnaast richt ik een vitrinekast in waarin alles wat er in de tuin wordt gevonden wordt gearchiveerd, zoals dode insecten, bladeren en andere kleine sporen van leven om de verbinding tussen kunst en natuur tastbaar te maken. Als een open tentoonstelling over de tuin. De kast laat zien wat zich allemaal in een tuin afspeelt, en vormt tegelijk mijn persoonlijke archiefkast. In de komende tien jaar zal die uitgroeien tot een gelaagde archivering van alles wat de tuin voortbrengt. Ik wil daarbij ook bezoekers uitnodigen om door de tuin te lopen en mocht je iets vinden, dan kan je het in de kast leggen en de datum en tijd erbij zetten, zo ontstaat er een gezamenlijk archief als sociaal kunstwerk.

In samenspraak met de Gemeente Amsterdam zal de tuin ook een afgiftelocatie worden voor de uitgifte voor noodpakketten Huismussen, met het doel om meer huismussen in de stad te krijgen. Deze nestkasten en struiken zullen via deze actie ook in de tuin worden geplaatst, waardoor de tuin als een voorbeeldcasus kan dienen en bezoekers kan inspireren om deze maatregelen bij hun eigen panden en tuinen toe te passen. Die pakketten zullen hier in de tuin worden uitgegeven aan bewoners van Amsterdam-Zuid.

Maatschappelijke functie
Twee dagen per week is de tuin open, met een bord buiten om de honderden voorbijgangers van de Albert Cuypmarkt uit te nodigen. De tuin is dan open voor iedereen. Dit wordt een kunstwerk dat leeft en groeit op een open binnenplaats en zo Amsterdam iets teruggeeft: een

tuin voor zowel de natuur als voor de stad. Op de open tuindagen ben ik zelf de tuin aan het onderhouden met vrijwilligers van het Groen Gemaal. Op die dagen kunnen bewoners en creatieven de binnenplaats bezoeken om de beplanting en het sculpturaal werk te bekijken maar ook om zelf bij de tuin betrokken te raken en er in te werken. Er zal gratis thee met kruiden uit de tuin worden aangeboden. Eén van de dagen is een stiltedag waarbij er ruimte is voor reflectie, het bekijken van de tuin of het drinken van een kopje thee. Dit staat in contrast met de drukte buiten het pand.

De tuin is een levend kunstwerk en biedt een tienjarig podium voor mijn eigen werk en onderzoek naar natuur en sculptuur, maar ook voor het werk van andere beginnende en gevestigde kunstenaars. In het ontwerp worden drie plekken gecreëerd om beelden te exposeren, wat ik ga cureren samen met Indebt en om het seizoen veranderd kan worden. Later dit jaar ga ik samen met Indebt bespreken welke kunstenaars dit zijn en op welke manier we dit gaan cureren. Daarnaast zullen er ook doorlopend workshops en diners in de vorm van cook-outs plaatsvinden en is er ruimte voor performancekunst.

Daarnaast kan de tuin worden gebruikt voor maatschappelijke programmering, zoals educatieve programma's voor kinderen uit de buurt in samenwerking met Paula Leideritz, therapeutische tuinactiviteiten voor eenzame Amsterdammers in samenwerking met het Groen Gemaal en diners met groenten uit de moestuin. We voorzien daarvoor een brede programmering die past bij zowel Indebt als het stadsgebied. De tuin zal worden gelanceerd met een grote opening op 21 juni 2026, de eerste dag van de zomer, waarbij de tuin volledig tot bloei is gekomen en toegankelijk is voor een divers en breed publiek, georganiseerd vanuit mijzelf als kunstenaar, Stichting Indebt en het Groen Gemaal.

Om het publiek bij het onderhoud van de tuin te betrekken, komt tijdens evenementen een kraampje in de tuin waarbij mensen aarde voor bepaalde oplages fotografie prints van de tuin kunnen ruilen, zogeheten prints for soil. Ik ga daarvoor de tuin fotograferen op middenformaat film en zelf handprints maken. Bezoekers kunnen zo een foto ruilen tegen grond die gebruikt kan worden in de tuin, want die heeft altijd extra aarde nodig. Hierdoor creëer je niet alleen zichtbaarheid als kunstenaar, maar het vestigt ook de aandacht voor meer natuur in de stad en wat bewustzijn over natuur bij het publiek. Het doorgaand fotograferen van de tuin wordt tevens vanzelf een visueel dagboek en wil ik in de toekomst uitgeven als boek.

Urgentie

De tuin moet ruimte bieden voor leven zoals bijen, wespen en vlinders. Bodemonderzoek toont aan dat er geen leven in de grond zit. Door tijdens de aanleg ook het proces van transformatie zichtbaar te maken aan het publiek, wil ik aandacht vragen voor de functie van tuinen, de impact van betegeling en verstening, en het werk dat herstel vergt.

In een gedigitaliseerde en uitbestede wereld is deze tuin essentieel: een plek om te ontsnappen aan de hectiek, los te koppelen van het digitale, en een plek te vinden om rustig te werken of te ontspannen met een boek. We leven in een tijd waarin alles draait om kopen en consumeren. Die cultuur is overal voelbaar. Daarom wil ik juist een plek creëren waarin je niets hoeft te

kopen, maar waar het gaat over krijgen en teruggeven. Je krijgt er een kopje thee met kruiden uit de tuin, in plaats van vier euro te betalen om de hoek voor wat heet water. Niet alles hoeft een transactie te zijn. Het gaat niet om het maximaliseren van winst uit natuur, maar juist om het tegenovergestelde omdat we nou eenmaal te weinig natuur in Amsterdam hebben en het is tijd om terug te geven. Niet de zoveelste koffietent waar je weer een papieren bekertje weggooit, maar gewoon een plek waar je kunt zijn. Dat is de filosofie van deze tuin, als een blijvende plek die profijt oplevert voor hopelijk veel mensen. Dit is een plek die de komende tien jaar langzaam mag groeien.

Inspiratie

Het idee van een circulaire tuin als kunstwerk werd prachtig belichaamd in het werk van Derek Jarman, de Britse filmmaker en kunstenaar wiens tuin bij Prospect Cottage in het Verenigd Koninkrijk tot op de dag van vandaag een instituut en bedevaartsoord is geworden. Jarman creëerde een buitengewone tuin op het kiezelstrand van Dungeness, een onherbergzaam landschap waar hij de schoonheid van zowel bloei als verval wist te vangen. Zijn tuin is geen conventionele verzameling van netjes gearrangeerde bloembedden, maar een levend kunstwerk dat de harde realiteit van zijn omgeving omarmt. Als botanische kunstenaar en filmmaker combineerde Jarman kunst, natuur en circulariteit op een manier die nog steeds inspireert. Hij gebruikte gevonden voorwerpen, drijfhout en lokale planten om installaties te creëren die de grens tussen kunst en natuur vervaagden. Zijn benadering toont een diep respect voor de volledige levenscyclus van planten, waarbij hij zowel de pracht van nieuwe groei als de melancholische schoonheid van het vergaan vierde in zijn fotografisch werk en films.

Een andere inspiratie is het werk van de Nederlandse tuinarchitect en beeldend kunstenaar Louis Le Roy, die bekend stond om zijn experimentele benadering van natuur en ruimte en zijn wilde tuinen. Louis zag de tuin niet als iets dat beheerst of vormgegeven moest worden, maar als een levend proces waarin mens en natuur samenwerken. Zijn bekendste werk is de Ecokathedraal, waarbij gestapelde stoeptegels, bakstenen en planten hun eigen ordening vinden. Le Roy stelde de conventionele grenzen van tuinarchitectuur ter discussie en omarmde hij het idee van langzaam, circulair groeien. Zijn werk roept op tot geduld, tot het toelaten van spontane vegetatie en tot een radicale herwaardering van afval en restmateriaal als bouwstenen voor een nieuwe ecologie van schoonheid.

Grijze stoeptegel

Deze tuin groeit niet uit nieuwe materialen of een strak plan. In plaats daarvan bouw ik hem op uit wat er over is. De oude stoeptegels hebben hun werk in de stad gedaan en krijgen een tweede kans als het fundament voor een wilde binnentuin. Het uitgangspunt staat niet centraal vanuit de mens en de tuin is daarom geen poging om een park na te maken, maar eerder een uitnodiging aan de natuur om mee te doen. Ik heb bewust gekozen voor deze oude stenen. Niet alleen omdat het duurzamer is, maar vooral omdat ze een verhaal vertellen over tijd, over hoe dingen vergaan en weer opnieuw beginnen. Deze tuin bestaat uit de restanten van de stad zelf als een plek waar materialen oud mogen worden, waar ze mogen verschuiven en overgroeid

raken. Elke tegel heeft littekens van zijn vorige leven, en dat maakt ze onderdeel van een groter verhaal over hoe dingen kunnen rondgaan en langzaam veranderen.

Elke Nederlander is bekend met deze grijze vierkante stoeptegel waar ons land vol mee ligt en daarmee een dominant onderdeel van het Nederlands landschap is. Er bestaat misschien geen land zo gecultiveerd in de wereld als Nederland, en deze stoeptegel is daar de ultieme uiting van. Maar ook deze tegel bestaat uit natuurlijk materiaal en ik wil dat op een nieuwe manier verwerken en laten zien dat zelfs dit problematische element, we hebben namelijk veel te weinig open groen en daarmee groen in ons land, tot iets nieuws kan worden verwerkt waar weer kans op groen en natuur ontstaat.

De tegels vormen de bordes van de ophoging die ruimte en ondersteuning bieden aan 60 kuub aarde, waar de natuur kan doen wat het wilt. Met verschillende hoogtes biedt dit de mogelijkheid om andersoortige planten te planten, in hoog en laag te denken, in alle vier de seizoenen te denken, in verschillende kleuren te denken. In plaats van de natuur in toom te houden of in een vorm te persen, wil ik hier juist een gesprek aangaan met wat de natuur zelf wil. De structuren zijn niet strak afgebakend maar zijn doorlaatbaar, kunnen veranderen, staan open voor wat planten, regen, schimmels en wortels ervan willen maken. Deze tuin is geen afgemaakt ontwerp, maar een proces dat zich in de tijd ontvouwt. Een plek waar verrotting en vergroening bij elkaar komen. Door de gebruikte tegels op deze manier te hergebruiken ontstaat er een plek waar de scheidslijnen vervagen tussen afval en grondstof, tussen stad en natuur, tussen wat gepland is en wat toevallig gebeurt. Zo wordt de tuin een levend geheel waarin kunstzinnig denken en ecologisch handelen samenkomen.

Realisering
De tuin vormt een afgebakend cultureel project dat een circulaire inheemse stadstuin creëert in de broedplaats van Stichting Indebt in Amsterdam, om in de toekomst ook als beeldentuin te dienen. Deze aanvraag richt zich op het ontwerp en de productie: de uren en materialen voor de beplanting en aarde maar ook de gereedschappen om de tuin te kunnen onderhouden.

Het project wordt uitgevoerd door een divers team dat ik al bij elkaar verzameld heb. Ik heb het afgelopen jaar hovenierswerkzaamheden geleerd bij firma Donker Groen. Het hoveniersbedrijf is bereid om materialen te leveren en met hun expertise te adviseren. Studio Inscape uit Rotterdam, onder leiding van landschapsarchitect Willie Vogel, ontwerpt de ecologische en esthetische aspecten. Kunstenaar Joep van Lieshout en bureau Brutus adviseren, en er wordt gesproken over het tentoonstellen van een beeld van Joep gecureerd naast beelden van jonge beeldende kunstenaars, wat een unieke dialoog creëert tussen een gevestigde en een beginnende maker. Met Weerproof in Amsterdam coördineer ik op welke locaties de gebruikte stoeptegels kunnen worden opgehaald. Een netwerk van 1600 vrijwilligers uit Netwerk de Pijp ondersteunt de aanleg en uitvoering. Eenzame buurtbewoners worden uitgenodigd om samen met de maker aan de tuin te werken, wat therapeutische voordelen biedt en sociale binding bevordert. Deze hulp wordt aangevuld met de hulp van het Groen Gemaal in het Sarphatipark in de Pijp. Zij verbinden mij met vrijwilligers met een maatschappelijke achterstand die verwezen zijn vanuit de GGZ en via vrijwilligerswerk een stapje terug in de maatschappij willen zetten. Tijn

Jans en Ralph Stuyver zijn groenadviseurs van GroeneBuurten in de Pijp en ondersteunen mij met advies met wat voor partijen ik samenwerkingen aan kan gaan. Stichting Indebt faciliteert de locatie en coördineert publieke toegang tot de tuin, alsmede het openingsevenement.

Planning en uitvoering
De aanleg van de tuin is een intensief en zorgvuldig proces. Met de verzamelde tegels voltooien we de opbouw van de borders en sculpturale elementen. Zodra de structuur staat, worden deze in november gevuld met biologische aarde. Deze krijgt in de winterperiode de tijd om te settelen, zodat microleven zoals wormen de grond kunnen opzoeken en voorbereiden op beplanting. In deze maanden verdiep ik me, samen met adviseurs en via eigen onderzoek, in een zorgvuldig beplantingsplan.

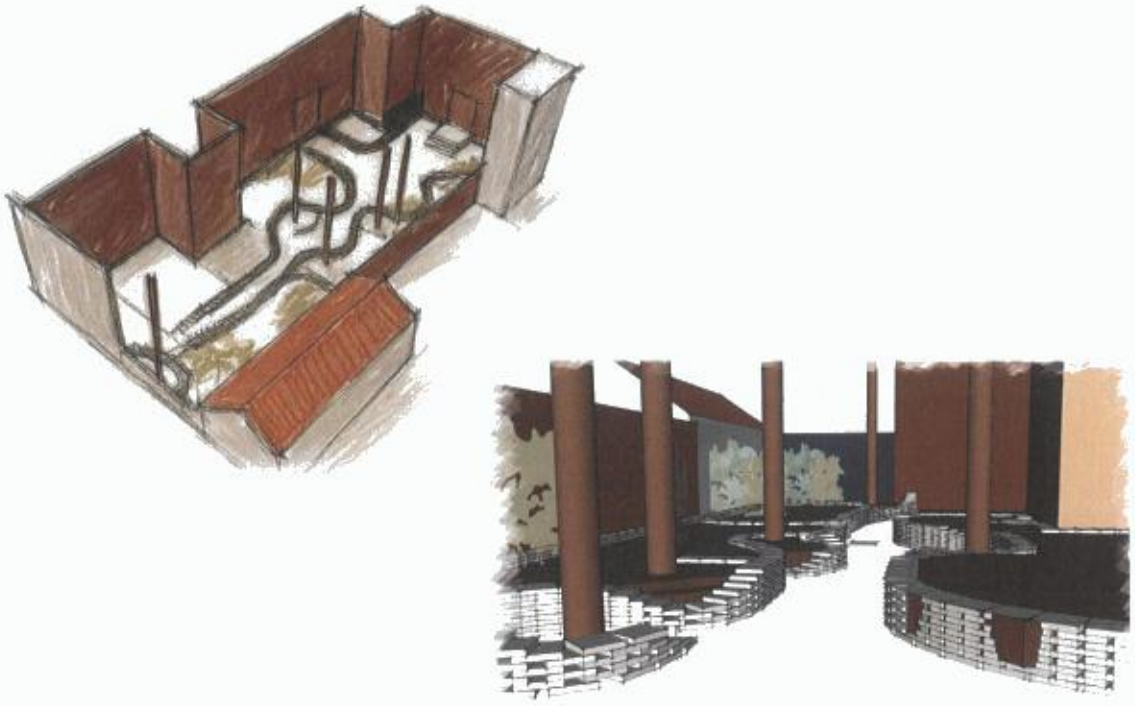
De tuin zal zich ontwikkelen tot een inheemse stadstuin, met planten van biologische herkomst die van nature voorkomen in en rondom Amsterdamse bosrijke gebieden. De aanplanting staat gepland voor april: het juiste moment om de tuin te laten ontwaken in samenhang met het seizoen. Zodra de tuin gevuld is met aarde en het plantseizoen in april begint, breekt de groeifase aan. In de eerste maanden zie je de structuren zich vullen met groen, de bodem ontwaken, en de eerste tekenen van bloei verschijnen.

Om dit bijzondere moment te markeren, organiseer ik in samenwerking met Indebt op 21 juni 2026 een feestelijke opening. Op de eerste dag van de zomer. Tijdens deze dag is de tuin voor het eerst toegankelijk voor zowel de kunstenaars van de broedplaats als bezoekers van buitenaf. Het is een moment van ontmoeting, verwondering en bezinning in een tuin die bedoeld is om samen met haar omgeving te groeien.

Beeldmateriaal

Betegelde staat van de binnentuin bij overdracht pand in april 2025.

Ontwerpschetsen voor ecologische stadstuin.